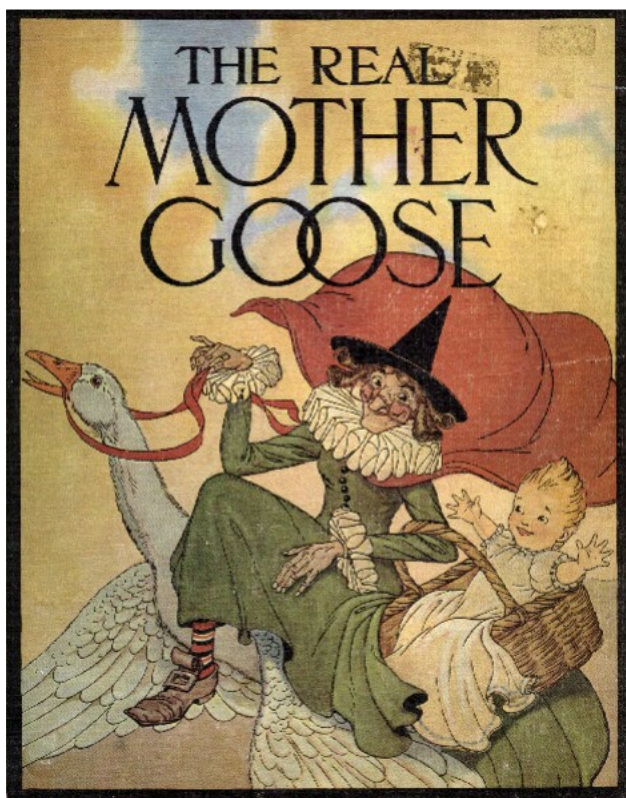

Gyárfás Ágnes

LÚD ANYÓ MESÉI

Régi angol gyermekversek ősgyök készlete

Az amerikai gyermekek valamennyien a Lúd Anyó Meséin nőnek fel. Igazi amerikai szellemi termék, amely a tősgyökeres angol népi világból eredt és Amerikában bontott szárnyat. A Lúd Anyó Meséi olyan kis versikék, mondókák gyűjteménye, amely nálunk minden tájegységben külön-külön megtalálható, itt azonban elképesztően egységes maradt és Amerika-szerte olvassák, mondogatják.

A mesekönyv címoldala

Ki volt Lúd Anyó, mikor élt pontosan, nem tudjuk, találgatások lengik körül kedves, gyermekszerető öreg asszonyos meseképét. Egy bostoni utazó és történetíró Eleanor Early az 1930-40-es években feltételezte, hogy Mother Goose egy élő, létező személy volt valaha, az 1660-as években Bostonban. Szóbeszéd alapján második felesége volt egy Vergosee (vagy Ventgosse) nevű férfinak, aki 10 gyermekes özvegyember volt és valódi nevén Isaac Goose. Mother

Goose 6 gyermeke mellé még 10-et vitt a házasságba. Hát volt kinek mesélni...

Ezen az adaton kívül semmi nem utal arra, hogy létezett-e valaha valaki, aki írta vagy gyűjtötte volna a világhírű mondóka-gyűjteményt, amelyet meseként emlegetnek.

Francia adalékok is felbukkantak. Jean Loret "La Muse Historique" című gyűjteményében említi 1650-ben, hogy egy-egy kis epizód a saját gyűjteményében, olyan, mint egy Lúd Anyó Mese („...comme un conte de ma Mère Oye”). Ez arra mutat, hogy már akkoriban is ismert fogalom volt a Lúd Anyó Mese.

Sokáig azt tartották az angol családok a maguk tudatában, hogy a kis mondókákat egy 19. században élt úriasszony gyűjtötte össze. Ez a hiedelem onnan származik, hogy a meséskönyvek borítóján Lúdanyót provinciális angol ruhában, csúcsos kalapban ábrázolták.

Angliában már létezett egy Mother Hubbard, az ottani Lúdanyó, akit már Edmund Spencer is emlegetett (Mother Hubbard's Tale) című könyvében, amely 1590-ben látott napvilágot Angliában. Ekkoriban már ismerték a Mme d'Aulnay féle mesegyűjteményt, amely Angliában is megjelent, még korábban, mint ahogy Spencer szatírját megírta (879-880. old.).¹

A sok talány között akadt némi realitás. Bostonban ugyanis találtak egy sírkövet 1690-ből Mary Goose névvel, amelyet úgy mutogatnak a turistáknak, mint Lúd Anyó sírhelyét. A Massachusettsi belső Boston városa iratai között találtak feljegyzéseket arról, hogy az ottani Thomas Fleet utcába költözött Lúd Anyó, miután a férje Isaac meghalt és Ő egész nap mesélt és énekelt a szomszédos gyermekeknek. A veje nyomdász volt és kiadta ezeket a kis rigmusokat Tales and Rymes of Mother Goose címmel. Ez az egységes gyűjtemény ilyen formában és címmel Amerikában jelent meg először, el is lehetne fogadni, mint az új földrész első szellemi termékeinek egyikét, amely az „öreg hazának” Európának közös gyökérből fakadt. Az angol nyelvű Wikipédia figyelmet

ESSZÉ

szentelt a mű szellemi értékének és megjegyezte, hogy „...ezek a kis versikék sem időben, sem térben be nem határolhatók, arra következtethetünk, hogy archaikus szellemi mélységekből származnak. Talán az első tündérmesék életfájának modern kori gyümölcsei ők, melynek magvaiban az első anya első altatódala is ott szendereg óvó szeretettel”.²

Mary Goose sírköve

Most pedig szemléljük meg egy pár versikét a magunk szempontjából.

Hogyan jelennek meg az ősgyökök az angol nyelvű mondókákban

A TEAFŐZÉS

Az Istenanya számára a régi asszonyok kis időt szenteltek a délutánból. Délben Istennek emeltek kalapot a mezőn, az asszonyok elmondtak egy Miatyánkot, az öregasszonyok otthon abba hagyták a leves kimerését és keresztet vetettek. Délután több idő volt és az áldást a vízforralással egybekötött kis pihenő alkalmával kérték. A víz a teremtés egyik eleme, a másik a fény, a tűz. E kettő jelenik meg a mezopotámiai pecséthengereken, amidőn az Istenanya trónusán ül, körülötte vizek hullámai láthatók, mellette vagy előtte kis tálban mécses világa ég. A mezopotámiai ősi időkben akkor, amikor még a sumirokat megelőző népesség a turánok lakták a földet, a pecséthengerek tanúsága szerint az Istenanyához nők közelednek és hasonló ajándékokat hoznak. Kancsóban vizet, kezükben kis mécseset és néhol tálban gyümölcsöt, vagy virágot. Amikor tipizáltam a pecséthengereket, ez az ábratípus jelent meg a leggyakrabban.

Pritchard 698. ábra

Ez a rítus szerepet kap, beszédessé válik az angolok délutáni teáiban, amelyet nemcsak a szalonok közönsége, de az egyszerű emberek is rendszeresen megtartanak.

Az „ötórai teának” (one five a clock) óriási irodalma van olyan értelemben, hogy az angol regények eseményei nagyrészt e körül zajlanak. A benne rejlő szakralitást azonban nem az uborkás

¹ The Wordsworth Companion to Literature in English. Szerk.: Ousby, Ian. Wordsworth Reference kiad. 1992.

² A Wikipédia angol szövegének fordítását köszönöm Tibold Szabinának.

szendvics vagy a vajas keksz őrzi, hanem az a kis versike, amelyet a teafőző nők mindig elmondanak, amikor a teafüvet beleteszik a forró vízzel teli kannába. A vers így hangzik:

ONE for you,	Egyet neked,
ONE for me,	Egyet nekem,
ONE for the Pot, and	Egyet a kannának, és
ONE for Thee ³	Egyet a teának (a felettünk valónak)

A másfél-két literes teáskannába általában négy kávéskanál (teáskanál) teát raktak, ez felelt meg a közösségi ízlésnek.

Udvariasságra vall, hogy a második személlyel kezdi: egyet neked... Minket még kihangsúlyozottan arra neveltek az iskolában, hogy felsorolásnál magunkat mindig a végére kell tenni. Ez a jó modorra szoktatás példája is a régi versikében.

PO gyök

Egyet a kannának... A kanna angolul Pot. Ez a gyök nagyon ősi, mert a Mezopotámia = Mezőföld nevében már szerepel, mint tál, medence, váza. Egyiptom nevében is benne van, hangátcsapással. Labat szótárában⁴ 309-es tételszám alatt szerepel a TUG, DUG, LUD, KARPATU szógyök, tál, váza, medence, kancsó értelemben .

A kis versike az anyaföld legősibb formáját szőtte bele rigmusába, a PO gyök akárcsak egy másik alternatív megnevezése a medence, tál, váza, kancsó fogalmának a KARPATU képjele. A PO gyök nincs a Labat szótárban feltüntetve, de ismerjük, használjuk ugyanolyan értelemben, mint aminőket Labat feltüntetett a rokon gyökök mellett. Azonban az angol és a francia szótárakban szerepel ez a POT szó, edény, fazék, kanna, medence stb. értelemben, de sehol sem szerepel a Czuczor-Fogarasi szótárban, a TESZ-ben sem. Az angol és a francia szótárakban általánosan a fazék, kanna, medence stb. jelentéstartalomnál jelen van a szó.

Utána néztünk a Mezopotámia szónak, amelyben a 'po' gyöknek meghatározó szerepe van.

MEZOPOTÁMIA

Tudjuk, hogy a 'mezo' görög szó, jelentése: közép. Ismert összetétele a mezoszoprán női hangfekvésben található.

A Mezopotámia szónak a különböző szótárakban, lexikonokban, enciklopédiákban, a földrajzi meghatározása is eltérő.⁵

Némelyik a Tigris és Eufrátesz között tekinti Mezopotámiának. Másutt a két folyam partvidékét nevezik így.⁶ A Magyar Katolikus Lexikon a két folyam alsó torkolati részét Ur város kivételével már nem fogadja el Mezopotámiának.⁷

A Pallas Lexikon (1896) leírása szinte minden későbbi meghatározást összefoglal: Határai északon a Taurus és Örményország, keleten a Tigris és AsszírIA, nyugaton az Eufrátesz, SzírIA és Arábia, délen a Méd fal. A Mezopotámia név fiatal, csak a Szeleukidák (Kr.e. 200 körül) korától nevezik így. Görög eredetűnek tartják, azelőtt hol Szíriához, hol Arábiához számították.

Egyik fontos vize a TUR-Abdin, a Taurus mellékága. (Nézetünk szerint a Taurus folyónevet a görögök írták le, s mivel szerették a kettős hangzókat, a tur szót taur-ként rögzítették, az us pedig a közismert férfi ŐS neve. Szóval a két folyó a Turab vagyis Turatia és Tur-us vagyis Túr-ős voltak.) Az Eufrátesz mellékvizei: Kabur, Kordesz és Bélik. Egyes vidékei kimagaslottak a történelemben, így nyugaton Edessza (ahol Krisztus halotti leplét őrizték) és délen Mydonia tartománya.

A Biblia elnevezései: Aram Naharaim Paddan Aram. Kr.e. 800-ig "bennszülött" fejedelmek uralták Mezopotámiát, de ekkor AsszírIAhoz csatolták. Kr.e. 531 óta egyfolytában perzsa, makedón, szír, pártus, római majd ismét perzsa járom alatt nyögött, míg végre a Kalifák foglalták el. 1258 után a mongolok dúlták fel, aztán 1648-ban a perzsáktól török kézre került.

Felfedezése, ősi kultúrájának feltárása 1765-ben Niebuhr Carsten-nel kezdődött.⁸

A Mezopotámia szóban a PO gyök az ősi mezőföldi értelemben csak a magyar pohár szóban található meg. Átvitt értelemben az olasz Po folyó nevében. Nem tudjuk, hogy a Tigris és Eufrátesz folyókat a görögök előtt hogy hívták, de a mi pohár szavunk beleillik a képbe. A pohár a víz tartó eleme, olyan, mint a TUG, DUG, LUD, KARPATU elnevezés.

Labat nem tüntette fel a PO gyököt, mert az ősi képjelekből nem került a birtokába a teljes

³ Az angolok kétféleképpen írják a tea és az istennő (dea) szót, de egyformán ejtik: t h i .

⁴ LABAT, René: Manuel d'épigraphie Akkadienne. Paris. Imprimeire National 1948.

⁵ HAAG, Herbert: Bibliai Lexikon. Apostoli Szentszék kiad. Bp., 1988.

⁶ Cambridge Kisenciklopédia. Szerk.: David Crystal. Maecenas kiad. 1992.

⁷ Magyar Katolikus Lexikon

⁸ Pallas Lexikon. Bp., 1896. A Mesopotamia címszónál.

gyökkészlet. Ennek az is oka lehetett, hogy a turáni ősnép Eurázsia-szerte élt (talán még ezen is túl) és egy-egy fogalmat más-más ősgyökből eredő szóval fejeztek ki.⁹

A Labat szótár feltünteti a *g a n , k a n* gyököket, közte *g a n - n a* = kanna összetett gyök-párt, (145. sz.), de a PO gyök, amelyből a pohár szó lett, nem szerepel. Végignéztam a szótárt és 'o' hangot nem találtam a Labat által összeírt gyökök között.

PO gyök pedig van, mert a pohár ebből ered, és mert beleillik az ősi turáni TUG, DUG, LUD, KARPATU gyökcsokorba; ugyanaz a jelentése is.

Honnan szedték a görögök Mezopotámia PO-ját, ha nem magából Mezopotámiából?

Olyan vidékről, amit ismertek és ahol használták az 'o' hangot. Találunk ilyen abból a korból is, amelyet a görögök ismerhettek, tehát a Kr. előtti 4. századból az időszámítás szerinti 2-3. századdal bezáróan. Ilyenek voltak az *e t r u s z - k o k*, akik éppúgy használták az 'o' hangot, mint mi most. Buróné Benedekfy Ágnes könyvébe belepillantunk és lépten-nyomon rábukkanunk olyan etruszk szövegekre, melyekben hemzseg az 'o' hang: Arno (63. old.), Látó (66. old.); vagy például egy etruszk közmondásban:

Aki LATtaD UI ES IO ES OUVA TeGyE.

Mai olvasata:

Aki láttat újat és jót is óvva legyen.
(vagy óvatosan tegye)¹⁰

A szó befejező nyelvi része a TAMIA. Ez a "középső" vizes medence (pohár) által TAMogattott területet jelöli ki. Ugyanez a gyök-rag szerepel Egyiptom nevében, hangátcsapással.

Térjünk vissza az Istenanyát áldó versikéhez és annak harmadik sorában lévő POT főnévhez. Összefoglalva: a főnév gyöke: PO, amely egy csoportba tartozik a turáni ősnyelv tál, medence, váza, pohár értelmű szavaival, de nem a mezőföldi turánoktól, hanem az etruszkoktól¹¹ ered. Indoeurópai nyelvekhez nem vezethető vissza (szótárak ugyanis csak a POT = kanna stb. szót ismer-

tetik, az eredetéhez nem jutottak el). Eredetét hangtani alapon kutattuk ki: a mezőföldi turánoknál (Mezopotámiában) ugyanis ismeretlen az 'o' hang.

A 't' hang a PO végén: POT

A helyhatározás régi ragja: Kolozsvárt vagyunk. Ezzel a raggal a hely behatárolódott, körvonalat kapott. A PO pohár, váza, kancsó főnév a 't' raggal kapta meg körvonalát, vagyis a PO, a víz foglalatba került. Czeglédi Katalin kutatásaiban nemcsak a magyaroknál, de számos ázsiai népnél is megtalálta ezt a nyelvi morfémat.¹²

Az indoeurópai nyelvek nem ragokkal, hanem ú.n. praepositíókkal jelölik a határozókat. Ezekben a nyelvekben az ősiség ilyenféle nyelvi alakzatokban mutatható fel, mint pl. a POT szó, ami „a víz helye valamiben” fogalmat fejezi ki.

Nálunk a *p o h á r* szóban a 'h' a hehező lélekhang, hogy a pohár tartalma egy lélekzetvételyi vízáradatnak felel meg. Itt nem helyhatározóval képeztük konkrétta a főnévet, hanem arra a mennyiségre gondoltunk, amennyit egyhuzamban megiszik az ember: ez 2 deciliter kb.

A POT tehát = a víz körbenfoglalása

A POHÁR = a víz áradatából egy lélekzetvételyi mennyiség

Ilyen módon képeztük a MADÁR szavunkat. MA az anyaság fogalmát jelöli. A 'd' a 't' hangnak felel meg. Ez a hang az anyaság helyét, szerepét jelöli meg az „áradatban”. A 'd' annyira összeforrt az ÁR-ral, hogy az ősi turáni nyelvben a DÁR szó jelentette a madarat. A magyar nyelv a hun-mag kapcsolatban a női minőséget őrizte. A madár szóban a mag minőség anyai népneve is megtalálható: madar = madár. A szlovákok "Madarkának" nevezik a magyarokat, s ezzel régi nyelvi formát őriztek meg.

ÁR gyök mezopotámiai turáni gyökszó, az áradat és a dagály jelenség szemben az apadással. Labatnál egy szócikkbe került a két gyökszó ÁR és PAD. Az Árpád név eredete ide vezethető vissza.¹³

⁹ Eb-kutya törvény. Gyárfás Ágnes – Nagyné Fülöp Krisztina: Képjel-írás magyarul. 2. Köt. Miskolc, 2002.

¹⁰ Buróné Benedekfy Ágnes: Egy titokzatos nép holt(?) nyelve: Az etruszk. MBE. Miskolc, 2006.

¹¹ vagy más turáni néptől

¹² Czeglédi Katalin: Nyelvünk gyökrendszere.

Múltunkról a nyelv tükrében. Megj. alatt.

¹³ Labat 306. sz. szócikke így szemlélteti a fogalom kettőst

A 't' vagy 'd' mint helyhatározó több nyugati földrajzi névben, fogalomban is megtalálható, éppúgy, mint nálunk, mert ezek a szavak akkor keletkeztek, amikor az ősgyökökkel szabadon gazdálkodtak az emberek és senki sem szabta meg, hogy "te finnugor rag lesz, te pedig indoeurópai".

Felfogásom szerint nincs külön német, angol, magyar stb. nyelvészet, csak egy van: az ősgyökökből kiinduló szófejtésnek német, angol, magyar vagy bármilyen formavilága. A magyar nyelv annyiban különbözik az indoeurópaiktól, hogy megőrizte a teremtés korának szakralitását és ragozó módjával gyakorolja a logika őselemeit.

ME angolul jelentése nekem.

Ez a rövid gyökszó a legrégebb pecsételőkön is megtalálható rítus, előadás, látnokság értelemben. Mindig női minőségben szerepelt \uparrow képpel (L 532).¹⁴

10. sz. Moszkvai Tábla

A későbbiekben *MA*, *ME*, *MI* alakban 'mi', vagyis a tbsz. első személyét jelölték a gyökkel (L 233) és ragozták is: *MA-E* = enyém \square képpel. Ez már a történelmi idők hozadéka. Gosztonyi Kálmán a sumír ékírást tanulmányozva fedezte fel ezt a személynévmást, *MA*, *MU* formában 'mi' jelentéssel (41. old.)¹⁵

¹⁴ 10. sz. Moszkvai Táblán Kr. e 7-4 évezred. Moszkva. Puskin Múzeum. Tibold Makk László fotója. 39. old. In.: *TUR-ÁN népének nyelvén*. MBE. Miskolc, 2004.

¹⁵ Gosztonyi Kálmán: *Összehasonlító sumér nyelvtan*. Könyvkiadó V. Svájca, 1973.

A 10. sz. Moszkvai Táblán egymás mellett szerepel a *MA* és a *MU* képpel. \uparrow = *MA*, *ME* (L 532) \uparrow = *MU*, *MUS* = Inanna (L 103) mint Ningir Uras Király felesége, akik Pateszik a Kárpátokban. A régiségben a Kárpátokat tartották a még régebbi eredet helyének, de ne felejtjük, hogy a Kárpátok, akár a *TUG*, *DUG*, *LUD*, *POT* jelentése medence, kancsó, tál. Tehát bármely lapályos mezőföldet is jelenthet. Mi azonban a földrajzi nevünkben megtartottuk, mint ahogy a földrajztudomány is megtartotta egyetemes jelként az ősi képpel: \oplus = föld. Ezt őrizi a rovásírás *F* betűje is. A Tulipán Népe Táblán a Kárpát-medencét jelölték meg lakható földként, ha "jön tenger", $\opl�$ amikor a Vízözön fenyegette a folyamköz lakóit. (101-113. old.)¹⁶

Gosztonyi Kálmán is kifejti, hogy a régi nyelv nem ismerte az *ÉN* személyes névmást, csak a többes számát a *MI*-t. Az *ÉN* gyök éneklést jelentett. *EN-LIL* neve = Éneklő lélek.

A *ME*, *MI*, *MU* tehát olyan régi személyes névmás, amely az archaikus embernek a Mindenséggel a Mennel való teljes azonosulásáról vall. Ezt megőrizte igaz hűséggel az angol nyelv (a német, a francia stb.) is, akárcsak a magyar. Az *ÉN* esetében a magyarok Enlil nevéből az első gyökkel fejezték ki szubjektivitásukat, s ezzel újra közösségivé váltak, mert az *ÉNEKLÉS* a nép minden egyes tagjára vonatkozik, aki magára mutatva azt mondja: *ÉN*. Ő már az éneklőnép tagja. Tehát egyes szám első személy nincs is, sem az angolban, mivel az ősi többes számot használják, sem a magyarban, mert az éneklők közösségének egy tagjára vonatkoztatják.

A Halotti Beszédben 'miv' formában szerepel. A 'v' hang nem rag vagy jel, hanem kiejtést könnyítő csúszóhang.¹⁷

THEE = istenanya, *TEA* = tea

A tea minden szótárban a teafüvet és a belőle készült forró vagy hideg italt jelenti. De mit jelent valójában.

¹⁶ *CHIERA*, Edward G.: *Sie schreiben auf Ton*. Szerk.: Cameron, Georg G. Orell-Füssli Verl. Zurich – Leipzig. 1941. 29. ábra. In.: *TUR-ÁN...i.m.* Itt a "jön tenger" tábla is látható és a Tulipán Népe Tábla ugyancsak. A Kárpát-medencébe menekültek a Vízözön elől.

¹⁷ Gyárfás Ágnes: *A Halotti Beszéd mondattana*. MBE. Miskolc, 2010.

Az előzőekben már utaltunk a 't' és 'd' hang azonos funkciójára, most arra térünk rá, hogy hangtanilag egy hangcsoport tagjai. Pap Gábor szerint a tudó csoport tagjai. Két lingvális palatális hang, melyek egymást gyakorta felváltják.

Így történt a tea esetében is, amely eredetileg dea is lehetett, mely latinul istennőt jelent. Az angolok 'h'-val és dupla 'e'-vel írják és thi-nek ejtik. Az angol nyelvben az ősi állapotot vagy az írás vagy a kiejtés őrizte meg. A tea esetében az írásból (THEE) lehet a szó eredetére a dea = istennőre következtetni.

A görögök ugyanezt a fogalmat viszont 't'-vel ejtették és az angolban nem a latin, hanem a görög ejtémód tapadt meg.

Itt az ideje, hogy a logikára is ügyeljünk: miért kell a teának teát adni. Ennek így semmi értelme. A versikének csak akkor van értelme, ha egyet vagyis az egyetlen egy ONE-nak szóló áldást, az áldozatot veszed te, veszem én, veszi a POT, a vízőrző áldott hely a haza, és veszi az Istenanya a Tea = DEA.

ONE

Borbola János könyveiben és tanulmányaiban is kifejtette az AN = teremtő fogalmát és az egyiptomi hitéletre gyakorolt hatását. Én itt egy tanulmányára hivatkozom, mely az Ősi Gyökérben jelent meg (2-23. old.).¹⁸

Kifejtette, hogy a korai, a fáraók korát megelőző kultúrában alakult ki a teremtő AN neve, amely minden nép nyelvébe beleolvadt. Az AN tehát olyan ősgyök, amelynek a szókincs központi magjában van a helye, nálunk a 'v' előhangzóval a létige szava: VAN. Az angolok az egy számnévben őrzik, amely az egyetlen egy igaz Isten, a teremtő neve. Azonban kiejteni ugyanúgy ejtik, mint mi: VAN.

Isten! Isten! Mondjuk áldomáskor. Egyenként kívánunk mindenkinek Isteni áldást, jelenlétet: egyet neked, egyet nekem, egyet a hazának, egyet a DEÁnak.

A teremtés világában is meg kell találnunk az AN helyét és a TEA = DEA helyét. A Miskolci Kelengyészláda bal oldali első oszlopában látható a teremtés műve. Az égi malomba, a malasztba be-

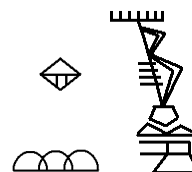
lehull a kétféle minőség a női és férfierő (). A női erőt a rovásírás 'n' betűje képviseli:). A férfi erőt az egy Isten ligatúra:). A teremtés első élő teremtése a felhők felett lebegő Boldogasszony, a Tulipánnal szimbolizált ósaszony. Az Ő népe lett az oszlop felső terén látható MAG nép, amelyet a szkíta aranyfoglalató datolyapálma fürt sokmagvú világával jelképezett az alkotóművész asztalosmester.

Ő az a Boldogasszony, akit a korán Euráziában élt turáni, szkíta, szaka, hettita, onogor, avar, hun, magyar népek változatos, szép névvel neveztek meg, ezek az istennők mindig Boldogasszonyok voltak, mert mindig lányokat szültek. Egyedül Szűz Mária, a mi Boldogasszonyunk lett boldogtalan áldott, szent fia kereszthalála miatt.

A szumir kor előtti Mezopotámia pecsétengerein néven neveztek:

Lugal Geme Nagy Urasszony, ki
MADA

Nagy Kutya Nagy Urasszonya, kié az
ORSZÁG (35-36. old.)¹⁹

Hozzá mentek a lányok víz és tűz jelképekkel, s az Ő trónusa mellett égett a soha ki nem alvó mécses, a szeretet mécsese.²⁰

Az ONE az egy, a VAN az egyetlen istenség a teremtő AN a régi egyiptomiaknál és a pecsétengerek turáni népénél. A franciáknál UN, UNE, a latinoknál az év, az idő meghatározásánál az ANNO szóban jelenik meg, miként nálunk is az AN, ON, EN, ÖN hely és időhatározóban él, hirdetve a teremtés örök feltételét, a tér és az idő egyaránt szükséges meglétét ahhoz, hogy az isteni terv, a teremtés valóságossá legyen. Nálunk a "terv" eredménye a lét, a VAN igében, a létigében ölt testet, miként az angol nyelvben is.

¹⁹ A Stella Hungarorum fogalmát elsőként Dr. Kovács Kálmán írta le (Ősi Gyökér 1999, 27, 3-4.)

²⁰ A Lugal Geme Nagy Urasszony, aki MADA fogalmát a MVSZ VI. Nemzetközi Konferenciáján ismertettem. A kiadványsorozatban megjelent. Egyébként kézirat 35 old. terjedelemben.

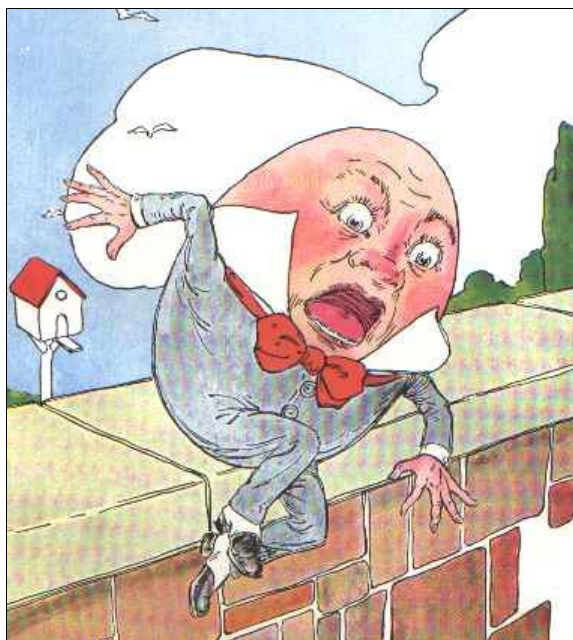
¹⁸ Borbola János: A Nílus-völgyi hitvilág. Ősi Gyökér 2005., 33, 4.

Mi ősi jogon fel tudjuk mutatni pecséthen-
gerek képeiben és szövegében a Boldogasszony
tisztelését, amelyet a teremtés elemeivel a vízzel
és tűzzel adnak meg a teremtés csodájának a
testet öltött léleknek, a Boldogasszonynak. Az
angolok pedig öt órai teájuk szünni nem akaró
szokásában gyakorolják a tudat legmélyére uta-
sítva a rítus valódi okát és igazi eredetét.

Az angol nők azonban ki tudja, hány évezred
óta megőrizték a titkot és a kis mondókában gya-
korolják az áldás kérés és adás szentségét.

ÁTOKVERS

A Lúdanyó meséi megőriztek egy történelmi
korból származó átokverset, amely a Kínai Nagy
Fal építésének korára emlékezik vissza.

HUMPTY DUMPTY

Humpty Dumpty sat on a wall,
Humpty Dumpty had a great fall;
All the King's horses, and all the King's men
Cannot put Humpty Dumpty together again.

HUMPTY DUMPTY

Humpty Dumpty a Nagy Falra ült,
Humpty Dumpty földre csúcsült;
A király összes lova és a király összes katonája
Nem állítja fel Humpty Dumptyt soha.

A Humpty Dumpty névben könnyen fel-
ismerjük a Hun Fiú nevet, mert a fiú szó a régi-
ségben a DUMU, TUR, BAND jelentésű volt. A

DUMU forma a Dumuzi (istenfiú) és a görög
Déméter (nyár istennője) nevében él tovább, sőt a
magyar DUMO-ban, a kenyér "kisfiában". Tehát
a Hun Fiú a Nagy Falra ült...

E versike szinte minden gyöke megtalálható a
sumir kort megelőző pecséthengeres turáni kul-
túrában.

HUM,
HUN

L 565

HUM
ragyog

HUN
széles
SE
szem, mag

DUM
DUMU

L 144

fiú

FALL pal, bal, esik, eset, szétterül

GALL (great)

nagy

KING
Király
KI

ALL vALahány

King's ragozás!

MEN

L 270

mindenség, menny
mennyei ember

TOGETHER

TO, TU, DU
GIN

L 206

megy, halad
jön

A Nagy Fal, amelyre a Hun Fiú felült az
egyik világcsoda a hétből. Huang-Cseng a nagy
reformcsászár uralkodása alatt épült, Kr.e. 259-
210 között. Ez a nagy császár letörte a villongá-
sokat, délre kiterjesztette Kína határait. Ez a Han

dinasztia teremtette meg Kína klasszikus korszakát. A történelemkönyvek megjegyzik, hogy eltökélt szándékaként meg akarta szakítani népe tudatában a jelen és a múlt közötti minden kapcsolatot, ezért elrendelte az írott emlékek megsemmisítését, elsősorban a rituális könyveket. A szomszédos hunok megkísérelték a vandalizmus leállítását, szép szóval, diplomáciával, közbelépésekkel és főleg a szellemi terror ellen a nép közötti felvilágosító tevékenységgel. Mindez olaj volt a tűzre, a császár falat építtetett és ő írta a történelmet. (I. kötet. Hunok)²¹

Mi volt az a fontos emlék, amelyet a kínai népnek el kellett felejtene? A kínaiak máig nagy büszkesége a kultúrájuk, főleg az írásuk. Ez az írás azonban nem kínai eredetű.

Több angol író kutatása is igazolja, de főleg Terrien de Lacouperil francia tudós kimutatta a Kína és mezopotámiai országok közötti érintkezést hun közvetítéssel. "Valószínű, hogy a turáni eredetű 'szász, Bakk' törzs volt az, amely Kr.e. 2300 előtt Elám falai felől az írás alapjait behozta Kínába." (504. old.)²² Nemcsak az írást hozták, hanem nagy tömegben érkeztek és népkeveredés is keletkezett. A hunok közelsége ezt a fenyegetettséget állandóvá tette. Ez ellen épült a Kínai Fal és ezt a múltat kellett elfeledni.²³

A Hun Fiút tehát, aki a falra ült, hogy onnan átkiabálja az igazságot, jól földre ültették, hogy őt már az összes katona se tudja talpra állítani.

Kínai tanárom Xie-Zhonglian mondta, hogy a régi kínai írásjeleknek külön neve volt. Ezek az írásjelek az ősi, de máig ismert jelképek formavilágát őrzik. Nagyon hasonlítanak a rovás jelekhez és azokhoz is, amelyeket én a Labat szótárban mutattam neki.

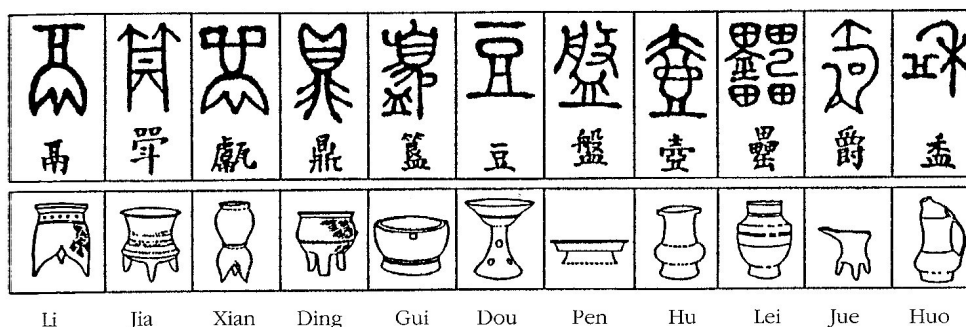
Kéki Béla szerint sok kínai jós csontot találtak a legrégebb írással, újabb ásatások alkalmával. Egyet le is közölt könyvében. Én ezen a csonton egyetlen írásjelet láttam meg az összemo-

sódott jekészletben: (61. old.) az egyenlő szárú keresztet.²⁴

Xie-Zhonglian szerint ezt minden kínai tudja, hogy a jelentése MAG és a magyar népre vonatkozik.

Haarmann egyetemes írástörténetében a mezopotámiai, kínai és mexikói számjelek írását egy fejezetben tárgyalja, annyira hasonlóak. (140-147. old.)²⁵

Az ősi írásjegyeket az egyiptomival és a krétaival hasonlította össze (127-135. old.). közöljük a kínai vonatkozású rajzot.

Haarmann, Harald: Universal-geschichte der Schrift
Ősi kínai írás 127. old.

Haarmann kizárólag a vonalvezetéssel és logikával foglalkozik, történetiséget nem tár fel. Mégis elgondolkodtató, hogy mind a számok, mind az írásjegyek esetében a távoli országok vo-

nalvezetésével és logikájával veti össze a kínait: Egyiptom, Kréta, Mexikó, Mezopotámia.

A nagy császár terve jól bevált, sikerült a népet elidegenítenie a saját múltjától. 40-50 év elég ehhez. Velünk is ezt csinálták, 1957-től egyfolytában zajlik. És valahányan felülünk a kínai fal-

²¹ Bakay Kornél: Óstörténetünk régészeti forrásai I-III. Miskolc.

²² Latkóczy Mihály: Khina. Pallas Lex. 1896.

²³ CHINA mit allen Provinzen, Tibet und der Inneren Mongolei. Írták: Zheng Shifeng és mtsai. Reich Verlag. 1988.

²⁴ Kéki Béla: Az írás története. MBE. Miskolc, 1996.

²⁵ Haarmann, Harald: Universalgeschichte der Schrift. Campus Verl. Frankfurt – New-York. 1998.

ra, hogy elmondjuk az igazság megkaparintott foszlányait, észre sem vesszük és máris földre csücsülünk.

A kínai császár elzárta népét a fallal attól a világtól, ahonnan ősi kultúrája, írása eredt. Ez olyan jól sikerült, hogy szinte kibogozhatatlan ma már az ősmúlt.

Mégis, a szellemi falak omladoznak. 2008-ban szűkebb összefüggésben a hazánkban működő kínai kulturális attasétól hallgattam egy előadást, amelyben konkrétumokkal alátámasztva állította, hogy a kínai kultúra, civilizáció és írás turáni eredetű és konkrétan hun hatással érkezett hozzájuk.²⁶

NÉZEM A HOLDAT

A világirodalom széles mezején kell szétnéz-nünk, ha föl szeretnénk göngyölni a nyomtatott mesék ősforrását és szűnni nem akaró népszerűségét. Angol, francia, ír, indiai, skót, kelta, perzsa, magyar forrásból táplálkozott, miközben kimmunkálódott a sajátos európai mesekincs, a tündérmesék, állatmesék és gyermekmondókák műfajával.

A mesék leírásával esetleg továbbszínezésével azok a költők foglalkoztak, akik szerették a történelem előtti időkből fennmaradt ősemlékeket, a számokhoz fűződő morális, sőt esztétikai értékrendet. Talán az angol SPENSER Edmund volt az első, aki ihletett átéléssel és irodalmi műgonddal több kötetes mesét írt a Tündérkirálynőről.²⁷

Úgy tudom, hogy a három első kötetben túl több nem jelent meg a Tündérkirálynőből, mert

²⁶ Xsziu Wang előadása Kőbányán, Bánya u. 13. sz. alatt Dr. Zubor Lída és családja fogadásán.

²⁷ Spenser Edmund (London 1552-1599 London) Észak-angliai nemesi családból származott. Cambridge-i egyetemista korában újplatonista költői kísérletei voltak. J Young püspök magántitkára volt, majd a Leicester grófi birtok alkalmazottja. Sir Ph. Sidney-vel irodalmi klubot alapított Aeropagus címmel. 1590 körül kezdte el két főműve írását a Shepherdes Calendert és a Faire Queene-t, a Tündérkirálynőt. Az esztendő hónapjait vette alapul az írói mondanivaló kifejtéséhez. Magát angol népmesei források után Kóc Kelemennek nevezte el (Colin Cloute), de ennek a névnek már volt irodalmi hagyománya Angliában, mert korábban J. Skelton is írt Kóc Kelemenről költeményt. Kicsit a mi Bolond Istókunkra emlékeztet. Ugyancsak 1590-ben jelent meg a Mother Hubbard's Tale (Hubbard anyó meséje) című párrímés állatmese köntösbe bújtatott szatírája a klérus és az udvar bűneiről.

élete utolsó évében az ú.n. Tyrone lázadás alkalmával (1598) leégett a háza és a kéziratos könyvek is odavesztek. Ezután Spenser hamarosan meghalt, a Westminster apátságban temették el, Chaucher síremléke mellett van a sírja.

Anglia ködös világában máig elevenen élnek a mesés lények, legalább is a képzeletben. Ez az irreális világ minden nagy angol író megérintett. Spenser előtt már G. Chaucher is reális keretbe helyezte azt az eseménysorozatot, amelyet vagy elképzelt, vagy itt-ott hallott, olvasott. Így született meg a keretes elbeszélés műfaja az európai irodalomban, az a műfaj, amely a keleti mesekincsben – Ezeregy éjszaka meséi – már régen élt. A pecséthengerek keretes történeteinek száma is számmisztikához kapcsolódott, sőt az íráshordozó anyaga a pecséthenger maga olyan drágakőből készült, amely a hermetika elvei alapján az örökélet célját szolgálta (Kr.e. 2500 - kb. 7000).

Spenser A Tündérkirálynő c. eposza történetének konkrét keretéül az évente megtartott 12 napos ünnepség szolgált. 12 egymást követő napon 12 lovag elindul egy-egy bajbajutott ember megsegítésére, a Tündérkirálynő parancsa szerint. A 12 lovag mindegyike az arisztotelészi magán-erények megtestesítője. Spenser a tervezett 12 könyvből hatot írt meg: a szentség, önmegtartóztatás, tisztaság, barátság, igazságosság és udvariasság apoteózisa készült el, a hetedik, az állhatatosság töredékes maradt.

A középkori látomás-regény műfaját ötvözte a reneszánsz eposzéval, írják az irodalomkutatók.²⁸

Úgy is mondhatnánk, hogy Spenser egy láthatatlan, csak látomásokban élő világot ötvözött a láthatóval, így kísérlete meg reális keretbe foglalni a misztikus síkon működő spirituális „valóságot”.

A két világ, a látható és láthatatlan nem fordít egymásnak hátat, s ezt jól tudta Spenser. Egyetlen személy a Tündérkirálynő megjelenítése, valószerűsíti a helyzetet. Ezt az illékony valószerűt azonban realizálni tudja a 12 lovag személye. Személyük valószerűsége viszont azonnal szertefoszlik, a „főerények” allegorikus köntösének ráncá-

²⁸ Renwick, W. L.: Edmund Spenser: An Essay on Renaissance Poetry. 1925.

- Klasszikus angol költők antológiája. Bárány F. – Somlyó György – Tandori D. 1986.

- Kálnoky L.: Virágzó tüzek antológiája. 1970.

iban. Végül nem marad más, mint a lélek mélyén felvillanó emlékmag, amely a képzel világot sajátunkká képezi, mert hiszen van, létezik, mert az emlékmag őrzi az őskép csiráját. Ebből tud felnőni a mesék fája. Lombozata a Tündérkirálynő birodalma: a felső világ. Az alsó világnak a hajszálgyökér rendszere levezet a mélytudat ősképcsarnokába. A fa gyökérzete, rostjai, levelének erezete ugyanazt az éltető nedvet szállítja lefelé, mint felfelé. Ugyanaz a fényből és vízből álló nedv, az élet vize táplálja azt, ami fent van és azt is, ami odalent található. Nincs kettévált világ. Nincs különvált felső világ, mesevilág vagy mennyország, nincs elkülönített földi realitás és a mélytudat képei nem válnak el a létezés egyetlen szintjétől sem.

Egy egységes Világmindenség van és ennek mikrokozmosza minden egyes ember.

Az életnek ez az egyszerű leírása mesészerűen hat, azért, mert az élet teljes képét a mesék őrizték meg, s aki valóban ismerni szeretné ezt a csodát, amit életnek neveznek, akkor javasolhatom, hogy az ismerkedéshez a mesefa adja a legjobb tematikát. Calderon vagy Shakespeare azért tudott elnyúlhatetlen életművet hagyni maga után, mert drámáik színtere két világ határán mozgott. Soha nem tudta pontosan az ember, hogy most éppen melyik világban van. „Az élet álmom” vagy talán az álmom a hamisítatlan élet? Hogy a másik világból érkező szellem buzdítja bosszúra Hamletet, vagy pedig Hamlet már régen túl van azon, hogy buzdítani kellene. A karja, a kardja még itt hadakozik, a pengeél itt villog. De Hamlet túl mindenben, egy másik dimenzióban keresi azokat a létfoszlányokat, amelyek valaha saját személyiségét jelentették. Az, hogy valaki látszik, hogy tapintható, nem a létezés bizonyítéka. Lehet, hogy úgy viselkedik, mint a csillagok: teste már nincs, régen széthullott, de a fénye rendre megérkezik estéről estére. „Fentről” hozza az üzenetet, de számára már nincs fent semmi, csak az „üzenet” van, amíg meg nem értjük, hogy nekünk szól.

Mi lesz abból az óriási tömegű fényenergiából, amely magát a csillagot, az égitestet jelentette valaha, szétporlása előtt? Ez a fénytömeg nem reked meg itt, hanem áthatol a mi világunkon, s valahol megtalálja önmaga eredőjét. Megtalálja önmaga kezdő szintjén saját világának

mását, saját másvilágát, s ott befejezi vagy tovább folytatja fényvándorútját.

Azok az égitestek, amelyeket látunk, már több csillaglételet átéltek. Sorsuk – vissza az ősplazmáig – valahol meg van írva. Talán a „nagy könyvben”, talán „pálmalevélen”, talán a „Nasca táblákon”, ki tudja. Ránk mindebből annyi tartozik, amennyit a négy soros mondóka őriz.

*I see the Moon,
And the Moon me.
God bless the Moon,
And God bless me.*

Nézem a Holdat, és a Hold néz engem. Isten áldja a holdat, Isten áld engem.

A szumirt megelőző régi, turáni emlékek között a mondóka minden szava megtalálható, sőt a Kék Emlékkövön (Kr.e. 3098) szövegösszefüggésben is.²⁹

Enu Szin	☯	☾	
(and) Szin Mi	☾	↑	
An ba Szin (and)	✳	☯	☾
An ba Mi	✳	☯	↑

A teremtés pillanatában kialakult világkép tömör összefoglalása: közös világtér, ugyanazon időszint, egyazon csillagsors, melyet összefoglal, mint abroncs a hordót Isten szeretete.

²⁹ Gyárfás Ágnes: A gyógyítás istennőjének teremtése. Kézirat. 2008.